

Bemærkninger til lovforslaget

Forslaget betyder en ændring af den »strammede« formuebeskatning, der blev et af resultaterne af »julepakke«-afstemningerne den 21. december 1979. Reelt betød denne ingen stramning for formueejere med betydelig indkomst – men en truende skærpelse af beskatningen for formueejere med ringe indkomst. Mange virksomheders eksistens er dokumenterbart truet heraf – og forslagsstillernes sigte med dette forslag er at imødegå de deraf følgende trusler om virksomhedslukninger, arbejdsløshed, negativ betalingsbalancepåvirkning, kapitalflugt til udlandet eller multinationale koncerners virksomhedsovertagelse betinget i, at disse kan »omgå« de danske formueskattebestemmelser.

Særdeles relevant dokumentation vedrørende skadevirkningerne ved den vedtagne lov er fremført fra bl. a. Foreningen af statsautoriserede Revisorer og fra Dansk Skovforening. Det er især disses påegninger af, hvordan loven i praksis vil animere til flere virksomhedslukninger og til miljømæssigt yderst betænkelig ekstrahugst i skovene, der har bevirket nærværende forslags udarbejdelse.

Forslagsstillerne er opmærksomme på, at partierne venstre og det konservative folkeparti også har foreslået lempelser i loven, men finder, at disses forslag er videregående end funktionelt hensigtsmæssigt. Når disses forslag begrundes med ejendomsretsbetragtninger, er retsforbundet yderst sympatisk stillet heroverfor – men må dog i samme åndedrag påpege hulheden i argumentationen, når disse forslagsstillere som alternativ kun har øget beskatning af løbende arbejdsindtægter og dermed initiativ, medens de i øvrigt vil lade arbejdsfri, samfunds- og naturskabte værdier og værdistigninger/indkomster gå fri for beskatning. Retsforbundet arbejder ud fra et ejendomsretsbegreb, der er fundamentalt forskelligt fra det konservative, som forekommer helt inkonsekvent og værnende de store, rammende de mange.

Forslagsstillerne er i øvrigt opmærksomme på, at en del af lovens skadevirkninger ville kunne undgås eller afbødes, hvis den skattemæssige formueansættelse i alle tilfælde blev mere realistisk

med større hensyntagen til afkast og realisationsværdi. Forslagsstillerne vil senere fremsætte forslag til folketingsbeslutning om ændring på dette område, idet de urealistiske værdifastsættelser fra skattevæsenets side også har en række skadevirkninger i andre relationer end formueskattens. Med dette forslag er der imidlertid lagt op til direkte angreb mod formueskattens uhensigtsmæssigheder.

Som dokumentation på disse uhensigtsmæssigheder optrykkes i det følgende med forfatterens tilladelse uddrag af en kronik forfattet af statsaut. revisor Preben Juul Kjær og advokat Finn Thomsen, betitlet »L 64, eller historien om § 11«, udsendt januar 1980 af Schultz' lovservice, med 4 eksemplere på den forskellige virkning af formueskatte-skærpelsen.

Citat fra »L 64, eller historien om § 11«:

Hvem berøres af loven?

Loven vil være skæbnesvanger for alle skattepligtige, som har en beskeden skattepligtig indkomst i forhold til den skattepligtige formue.

Disse kan være ejere af landbrugsejendomme. Særligt store landbrugsejendomme og skove.

En lang række andre aktive erhvervsdrivende, hvis indkomst står i ringe forhold til de værdier, som skal anvendes ved opgørelsen af den skattepligtige formue. Her tænkes særligt på ejere af erhvervsvirksomheder, som drives i selskabsform, de såkaldte hovedaktionærselskaber. De vurderingsregler, der gælder ved opgørelsen af den skattepligtige formue for sådanne aktier, er i en lang række tilfælde aldeles urealistiske. Sådanne hovedaktionærer modtager ofte intet udbytte fra deres selskab, men alene en arbejdsindkomst. Denne arbejdsindkomst måles i forhold til deres arbejdsindsats og ikke i forhold til formuens størrelse, dvs. aktiernes værdi. Heraf følger, at sådanne hovedaktionærer ofte modtager et lavt afkast af deres skattepligtige formue.

Også ikke erhvervsaktive personer med tilsvarende skatteforhold kan rammes ubønhørligt af den nye lovgivning. Det gælder f. eks. enker, som